

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **Bc. T. D.**, zastoupený JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph. D., advokátem se sídlem Bráfova tř. 52, 674 01 Třebíč, proti žalovanému: **Městský úřad Kolín**, odbor dopravy, se sídlem Karlovo nám. 78, 280 12 Kolín I, sídlo odboru Na Valech 72, Kolín II, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2011, č. j. OD 25638/2011, zn. OD krt 1570/11-25638/2011-krv,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové a usnesením ze dne 5. 10. 2012, č. j. 30 A 100/2012-14, postoupenou Krajskému soudu v Praze domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím žalovaný v obnoveném řízení neschválil technickou způsobilost jednotlivě dovezeného silničního vozidla, a to osobního automobilu Citroen C4 Picasso, VIN VF7UDRHJH45293309, které bylo poprvé registrováno dne 9. 10. 2009. Toto rozhodnutí obsahuje též poučení o tom, že proti němu lze podat odvolání.

V žalobě mimo jiné žalobce uvádí, že proti rozhodnutí brojí též odvoláním, jakožto opomenutý účastník správního řízení. Žalobu podává z toho důvodu, že na napadeném rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci (pozn. soudu dnem 11. 8. 2011). V podání ze dne 19. 11. 2012 k dotazu soudu žalobce potvrzuje, že proti napadenému rozhodnutí odvolání podal, nicméně rozhodnutí o něm dosud nemá k dispozici.

Krajský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není přípustná.

Podle ustanovení § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Podle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Ochrana práv před správním soudem je původní svébytnou ochranou ve věcech porušených nebo ohrožených subjektivních oprávnění a povinností veřejnoprávního charakteru; jejím cílem je zjištění, zda činností veřejné správy bylo či nebylo porušeno právo. Tento přístup se logicky odráží i v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu; generální žalobní legitimace dává žalobní oprávnění každému, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím správního orgánu. Tvzení o tom, že správní rozhodnutí nesprávně zasáhlo do právní sféry žalobce v sobě zahrnuje předpoklad, že takové rozhodnutí je skutečně v právní moci, ať již po vyčerpání všech řádných opravných prostředků, či bez jejich využití, jestliže je právní řád nepřipouští. Vedle toho v souladu se zásadou „*vigilantibus iura scripta sunt*“ by každý měl aktivně a důsledně dbát svých práv již v řízení před správním orgánem a teprve poté, kdy je jeho snaha bezvýsledná, obracet se na soud. Klade se tak důraz jednak na respektování požadavku procesní ekonomie, neboť je-li tu otevřena právní možnost nápravy nezákonnosti vyšší správní instancí, není věcný ani právní důvod předkládat věc soudu, jednak je zdůrazněna nutnost aktivity subjektů veřejnoprávních vztahů při ochraně jejich subjektivních oprávnění. Tyto zásady se konkrétně promítají mj. v § 5 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zákon.

V návaznosti na to je podle § 68 písm. a) s. ř. s. žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřipustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Z žaloby a dalšího doplňujícího podání plyne, že žalobce proti žalobou napadenému rozhodnutí podal také odvolání, o němž dosud nebylo rozhodnuto. Nevyčerpal proto řádné opravné prostředky ve smyslu citovaného ustanovení, neboť za úplné vyčerpání řádných opravných prostředků soud považuje nejen jejich podání, ale také vyčkání na rozhodnutí o nich, které jediné je posléze napadnutelné žalobou ve správním soudnictví.

Jestliže by dle obsahu žalobou napadeného rozhodnutí soud zjistil, že žalobce nebyl o možnosti podat opravné prostředky (zde: odvolání) řádně poučen, musel by soud posoudit, zda není namístě aplikace § 46 odst. 5 s. ř. s., který stanoví, že podal-li navrhovatel návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu tento návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas. Tato situace v souzené věci nenastala, neboť žalobce byl o možnosti podat odvolání poučen a toto odvolání také podal.

V případě, že vznikne spor o včasnost podaného odvolání, neboť žalobce jej dle svého tvrzení podal jako opomenutý účastník správního řízení, bude muset tuto otázku nejprve posoudit odvolací správní orgán. Soud v takové věci zaujme stanovisko až v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí o odvolání. Tato případná sporná skutečnost naopak nemůže ovlivnit úvahy soudu o přípustnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť toto rozhodnutí s ohledem na zásady řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu uvedené v úvodu žalobou napadnutelné není.

Soud proto žalobu odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. listopadu 2012

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Vlasáková